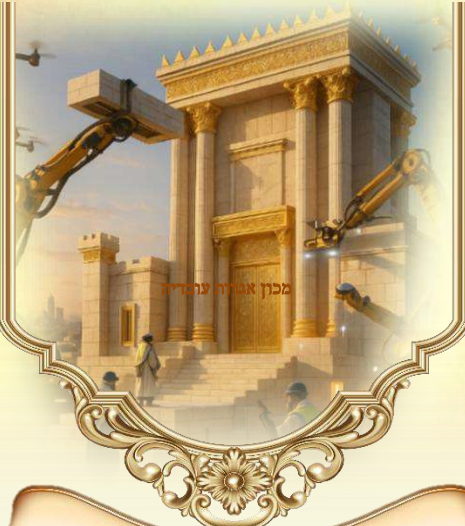

ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת	יירושלים
20:45	20:09	18:55	תל אביב
20:44	20:11	19:12	נתיבות
20:44	20:10	19:11	סכריה
20:44	20:10	19:12	

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברית ה' חוץ מנטריה

מבן אלהיה עתידה

פרשת שופטים גליון מס' 49

בני תורה בנתיבות ובארץ הקודש

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

הר' אליהו ה' הי"ו

וכתב בספר שולחן גבוה (סימן רצב ס"ק ח, לגבי שילוח הקן וה"ה כל המצוות):
שארע"פ שברברי הגמרא משמע שפטור מלחזור אחר מצווה זו (שילוח הקן), מכל מקום כתב רבינו האריז"ל שכל זה בא להורות רק שלא יענש על כך אם לא דרך אחרי המצווה, אבל הנשמה אינה שלימה אלא אם כן קיים רמ"ח מצוות עשה במצוות שיכול לקיים (לאפוקי מצוות ששייכות בכמהים לבד או הפך וכדו'), משום שכל מצווה ומצווה היא כנגד אבר אחד מהנשמה, וכל זמן שלא השלים אבריו על ידי המצוות הולך ובא בגלגול אפילו כמה פעמים !!! עכ"ל.

ועל פי דברים אלו, כשנשים לנגד עינינו את נבואת שלמה מה' יתברך, שאמר לו בזה הלשון "הקדשתי את הבית הזה אשר בנית לשם שמי שם עד עולם והיו עיני וליבי שם כל הימים", ונזכור שמקום קדוש זה הוא "עיני וליבו" של הקב"ה גם בזמן הזה, וכתוב (וזהו אחרי מות עג.) שלש דרגות נקשרות זה בזה, קודשא בריך הוא ואורייתא וישראל, וכתוב (וזהו אמור דף צג:) קודשא בריך הוא וישראל איקרי אחד. יוצא שהוא ג"כ עינינו וליבנו שלנו, חיל ורעדה תאחזנו כשנבין באלו אברים אנו פוגמים בעצמנו כשאנו מקיימים המצוות התלויות שם, וכאילו איננו חיים כלל, שאיך אפשר לחיות בלי לב או עיניים ועיוור חשוב כמות, ודבר זה פשוט שהבית הגדול והקדוש הזה הוא המרכז בחייו של כל יהודי וכשליש ממצוות התורה ויותר מסוככות מסביבו, איך אפשר שובטל כל כך הרבה מצוות !! איזה אברים בגופנו כן נשארו לנו !!

"אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא" (יהכ)

פשוט לכל איש ישראל, שאין שום מצוה מהתורה בין עשה ובין לא תעשה שיכולה להתבטל בזמן מן הזמנים, וזהו אחד מעיקרי האמונה האמורים ב"ג עיקרים שהתורה שבידינו לא נשתנה ולא תשתנה בשום זמן ח"ו, והמכחיש זאת כתב עליו הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ג הלכה ח') וז"ל: והאומר שהבורא החליף מצוה זו במצוה אחרת וכבר בטלה תורה זו (אפילו מצווה אחת) אע"פ שהייתה מעם ה' כגון הנזירים וההגרים, כל אחד מג' אלו [שהביא שם] כופר בתורה !

ואפילו אם יבוא נביא וירצה להוסיף או לגרוע איזו מצוה ה"ז נביא שקר ומיתתו בחנק, וז"ל הרמב"ם בהלכות יסודי התורה (פ"ט ה"א): דבר ברור ומפורש בתורה שהיא מצוה עומדת לעולם ולעולמי עולמים, אין לה לא שינוי ולא גרעון ולא תוספת, שנאמר: "את כל הדבר אשר אנכי מצווה אתכם אותו תשמרון לעשות לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו", ונאמר "והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת", הא למדת שכל דברי תורה מצווין אנו לעשותם עד עולם, וכן הוא אומר "חוקת עולם לדורותיכם", ונאמר "לא בשמים היא", הא למדת שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה. לפיכך אם יעמוד איש בין מירשאל ובין מן האומות ויעשה אות ומופת ויאמר שה' שלחו להוסיף מצוה או לגרוע מצוה או לפרש במצוה מן המצוות פירוש שלא שמענו משה, או שאמר שאותן המצוות שנצטוו בהן ישראל אינן לעולם ולדורי דורות אלא מצוות לפי זמן היו, הרי זה נביא שקר שהרי בא להכחיש נבואתו של משה, ומיתתו בחנק על שהזיד לדבר בשם ה' אשר לא ציווהו, שהוא ברוך שמו ציוה למשה שהמצוה הזאת לנו ולבנינו עד עולם ולא איש אל ויכזב עכ"ל. א"כ פשוט וברור לכל בן דעת שמצוות התורה השייכות בהר הבית ושנצטווין לקיימם שם שייכים בדורנו כבדורם, הן העשין והן הלאווין, ולכן חזיר הרמב"ם בעצמו לעלות שם ולקיימם וכן בכל הדורות היכן שהתאפשר היו עולים.

במדרש תנחומא (פרשת כי תצא) איתא, "אמר רבי אחא, רמ"ח מצוות עשה יש בתורה כנגד רמ"ח אברים שבאדם, שכל אבר ואבר שבאדם אומר לו, עשה בי מצוה שתחיה אותי בזכותה ותאריך ימים, וכן הוא אומר "מכל משמר נצור לבך כי ממנו תוצאות חיים", ויש שס"ה מצוות לא תעשה בתורה כמניין ימות החמה, שכל יום מעת זריחת החמה עד שקיעתה היום אומר לאדם, הזהר והשמר שלא תעבור כי עברה פן תכריע את עצמך ואת כל העולם כולו לכף חובה, הרי תרי"ג מצוות בתורה".

ובספרי (פרשת עקב) "כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת לעשותה" – שתלמוד מדרש הלכות ואגדות, שלא תאמר למדתי הלכות כל הצורך ודי לי, תלמוד לומר כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת (שתיקיים). ובספר חסידים (סימן קה) כתב וז"ל: כל מצווה שאין לה דורש ואין מי שיקבש אותה תדרשנה, לפי שהיא כמת מצווה, ומצווה שאין לה רודפין רדוף אחריה לעשותה, שהמצווה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנוכי שנתעלמתי מכל וכל, עכ"ל. ואם כן במצוות העליונה יש שכר גדול לדרוש לקיימם מטעם זה. והכף החיים (יו"ד סימן ס"א אות ד') כותב: ודע כי בהיותו מחפש ומקיים המצוות שאינם נוהגות תדיר כמו מצוות ודוע ולחיים (שהאדם צריך לחפש אחריהם) וכו' גורם אל השראת רוח"ק אל האדם להשיג ידיעה וחכמה ובפרט ביום ההוא עצמו שקיים איזו מצוה מהם. שער המצות בהק' לפ' בראשית. עכ"ל.

ואם לא נעשה השתדלות בכל כוחנו שישונו אלנינו אנו נתבע על כך בבוא היום שנשאל ציפית ילשועה ? ! ומה נענה אז, הרי אם ציפינו למה לא עשינו כלום בשביל זה, וכי בענייני פרנסה וכדו' לא עשינו השתדלות ? ! וזה דבר פלא שדווקא בדבר שנאמר בתורה רמ"ח פעמים לעשות (ועשו לי מקדש, ועשית שולחן, מנורה וכדו') דווקא שם יש שאומרים לא לעשות ? ! חזקה על כל יהודי שמחפש לעשות רצון ה', שאחרי שרואה דברים אלו הוא כבר משתוקק לשוב לבית ה'.

בס"ד

קונטרס

והראנו בבנינו

ביצור הלכות מקיף, המותן מענה על כל עניי העלילה להר הבית לפרשנים, לרצות להעסיק ולהבין את הדעות בנושא לאשורם ולהביע לחקר האמת באמת!

החוברת מדברת לדורשי האמת בלבד !!!

קדושת המקום

דעת גדולי ישראל

תשובת הרב"ז

דעת חזן

מסכמים ותייעדים

ועוד ...

החוברת מקיפה את כל ההלכות ואת כל הדעות בענין, ואשונים ואחרונים מכל הדורות עד לפטירת כל הספקות החוברת בנוסחתם והמלצת מרר ונעלר רבי חוקיהו דב הכון קוס פליטי"א

החוברת יתקן עת משלוח עד הבית 15 ש"ח בתשלום רצונות סימילי על סך

053-3140815

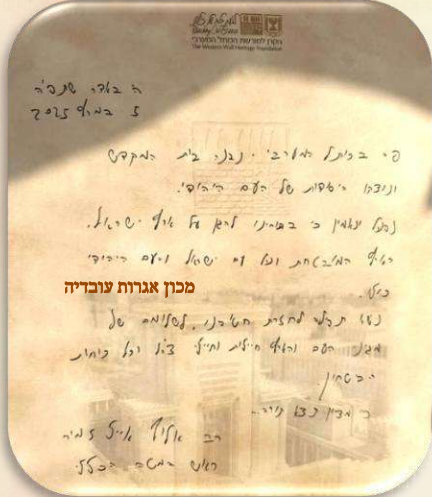
למשלבים ללימוד רצוני ומקיים חובותיו הוא ומסביר ג"ג ש"ח בלבד

סיפורים ומאמרים

הר' עובדיה י. מוזק הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

כיון שיש מצוות בניית בית הבחירה, האם מי שלא בא לתרום או לבנות את ביהמ"ק בימינו צריך לתת לו מכות??? א"כ למה כך עשו אבותינו???

גם בעניין המקדש קצת מאיתנו מבולבלים, כי הם רואים שלא מעניין אותנו הר הבית בכלל, אלא רק הכותל המערבי, ורק שם משקיעים מיליארדים של כספים! וזה מה שגורם לביבלוב, עד שאנשים מסוגלים כבר לחשוב ש: "פה בכותל המערבי נבנה ביהמ"ק", למרות שהכותל המערבי אפילו קדושת הר הבית אין בו לכולי עלמא, (כי אם יש בו קדושת הר הבית יהיה אסור להכניס אצבעות לאבני הכותל). והגר"מ מאזוז זצוק"ל גם אמר שמותר לתקוע מסמר בכותל המערבי ואין בזה שום איסור נתיצה. וכל מי שיהיה במנהרות הכותל גם ישמע שם שכל רחבת הכותל הייתה רק רחוב ומעבר בלבד.

זה שער טיטוס שהפגין את ניצחונו להחריב את ביהמ"ק ולקחת עימו כלי המקדש, ידוע שבחנוכה הרבה אומרים שאם בחנוכה יש ריפיון בתורה סימן שהיוונים ניצחו, כי הרי הם ביקשו להשכיח את התורה... וכעת גם נאמר שכל זמן שביהמ"ק לא נבנה על ידינו אנחנו נותנים לטיטוס להמשיך לנצח, ולכן אין דבר יותר חשוב כעת מאשר לקום ולבנות את בית המקדש, להחזיר את העבודה למקומה, שזה קיום תרי"ג מצוות מושלמות ולא חציות... וכמובן תורמים היום להוצאת הספר "אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון" שהוא תשובת הניצחון להשיב את בני המקדש והעבודה למקומה, ולהשיב על כל הקושיות... ולא רק לשמוע את האמת, אלא לראות את האמת בעיניים...

והכינות לבנות' ושאלו בגמ' אם אחי למה עמי, ואם עמי למה אחי, ואמר ר' אלעזר - אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעים לי אחי אתם, ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל ע"כ, ופרש"י (ר"ה שמעוני) שהיה מזהירים להתגבר לבדק הבית ולבניין ביהמ"ק, ע"ש. ואף שלמה המלך כשבנה את ביהמ"ק העמיד "שלושת אלפים ושלוש מאות הורדים בעם העושים במלאכה" (מלכים א' פ"ה פס' ל'), ואם שלמה העמיד כ"כ הרבה רודים בעם מסתמא הוא יודע צורך גדול בדבר, בגלל שזה מצוה חשובה ביותר בודאי יהיה לה הרבה מתנגדים שלא יבואו לבטל מצוה גדולה וקדושה זו, (וגם לא אמר מה נעשה יש כאלה שלא רוצים או מסכימים) א"כ אף אנחנו עלינו להתחזק כנגד המתנגדים מהצר הרוחני וגם מהצר הגשמי.

הסוגיה במסכת סוטה (דף מ' ע"א) שהובאה לעיל פותחת צוהר להבנת עומק ההנהגה המלכותית הנדרשת לבניין המקדש, דוד המלך נעים ומירית ישראל, שהיה כולו חסד ורחמים, ידע שבשעה שמגיעים לבניין בית ה' - אין מקום לחולשה, המילים "אם אתם שומעים לי - אחי אתם, ואם לאו - עמי אתם ואני רודה אתכם במקל" אינן רק מליצה, אלא יסוד חזק שאומר כשהציבור מתעורר מרצונו, פועל מתוך אהבה ומבין את גודל השעה, ההנהגה מבוססת על אחווה ושותפות, אבל כשהציבור שוקע בשגרה ומגלה אדישות, או חמור מכך - מתנגד ומנסה לרפות את ידיהם, המנהיג מחויב להפעיל את מסכותו בכפייה, בתקיפות ובשכט מוסר.

כיו"ב מצינו אצל שלמה המלך, המקרא מספר על 3,300 "הורדים בעם העושים במלאכה", מה הייתה תפקידם של אותם "רודים"? הלא לכאורה בציבור אוהב מקדש, כולם שמחים לתרום ולעבוד? אלא ששלמה המלך הכיר את טבע האדם: ללא שוטרים שמפקחים וכופים את העם, המלאכה הייתה נתקעת ולא זזה. והמתנגדים היו מוצאים תירוצים, העצלים היו משמיטים את ידיהם, והבית לא היה נבנה... (בריוק כמה... היים).

וכשם שהיה בזמנו של מרן הגאון רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, שהחזיר עטרה ליושנה על פי דעת מרן השו"ע, וכנגדו קמו מתנגדים רבים מתוך חוסר הבנה או הרגלים שהיו מורגלים בהן, כך בריוק מתרחש בנושא בית המקדש, כשאדם אינו לומד סוגיה, הקל והנוח עבורו הוא לשמור על ה"מצב הקיים", להישאר במקומו... מה חסר לי... וכמובן הוא לא שוכח לתקוף את אלו המבקשים לפעול ולעזור... אך ההיסטוריה מלמדת אותנו ששום דבר גדול לא נבנה מתוך נעימות בלבד, כל דבר שבקדושה דורש מלחמה, תקיפות, ועמידה איתנה מול המתנגדים, גם בעניין הרוחני: להיראות בלימוד סוגיות הר הבית והמקדש, ולבאר את חיוב הדרישה לציון, ולא לירא מפי המלעיגים והמקרקרים, וגם בעניין המעשי: לדעת כי קיום מצוות אמיתי פירושו לפעול לפעמים בתקיפות, לכפות לפעמים על הציבור להשתתף ולתרום, ולא לעמוד מנגד מתוך נימוקים של "מה יאמרו".

אחרי כל המאמר הזה יש לי שאלה האם היום מי שלא בעד לפעול למען בנין ביהמ"ק האם צריך לתת לו מכות במקל, אם צבית לעבר המנהיגים שלנו - דוד ושלמה, כנראה אולי שזה מה שצריך לעשות, וגם אם נחשוב - לא... בימינו זה הנהגה אחרת... זה לא חיצון... ככה לא בונים ביהמ"ק... (אע"פ שקשה עליהם מדוד ושלמה שכך עשו, ובודאי שהם יותר חכמים מאיתנו... ולא בטוח שהאמת ההלכתית לא תהייב אותנו היום לעשות כך, וצריך אולי הסכמות הפוסקים...). אבל לפחות צבין דבר אחד: כמה שקול מעשה זה של בניית ביהמ"ק, וכמה המציאות שלנו לא דחוקה מבית ראשון ושני, וכמה אסור לנו להמשיך לישון, למרות שגם היום אולי אם דוד ושלמה המלכים היו עימנו היו נותנים לכוונותנו הרבה מכות....

כל אחד מאיתנו יודע שמצוות עשה מן התורה היא לבנות בית ה', כדכתיב: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כ"ה, ח'), הרמב"ם פסק הלכה זו כחיוב גמור הפוסק לדורות (הלכות בית הבחירה פ"א ה"א): "מצוות עשה לעשות בית לה' מוכן להיות מקריבים בו קרבנות, וחוגגים אליו שלש פעמים בשנה", ואף על פי כן, כשמתבוננים במצבנו בדור הזה, ניכרת אצלינו תרדמה עמוקה, וחוסר רצון מוחלט לטרוח ולנקוט צעדים מעשיים למען הקמת בית מקדשנו ותפארתנו.

רבים מאיתנו מתרצים את המציאות בטענות שונות ומשונות - שיש להתמקד לגילוי שמיי, שהבית ירד בנוי באש מן השמיים (כמו שאולי כתבו כמה מפרשים), או שאין בידינו הכוח והאפשרות, אך למעשה מה שעומד מאחורה זה הפחד משינוי, זה החוסר נכונות למסור את הנפש, ואת הנוחות האישית למען כבוד שמים. כשמתבוננים בדברי חז"ל ובספרי הנביאים, רואים בבירור שהקב"ה תובע מן העם ליוזם, לדרוש ולבנות, בספר חגי (פרק א') מצינו תוכחה נוקבת על עולי בית שני, שאמרו "לא עת בא עת בית ה' להבנות", בזמן שהם ישבו בבתייהם הספונים, והנביא מוכיחם: "העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב?", וגם היום אנחנו נוטים למנוחה ולשגרה, אע"פ שמדובר במצווה התובעת מסירות נפש וטרח מרובה. אם נבדוק את ההיסטוריה של עם ישראל, נראה שאנחנו מאז ומתמיד נרדמנו בדרישה לבנות את ביהמ"ק מתוך התעוררות נפשית לקיים את המצוה, ותמיד ההיינו צריכים הנהגה חזקה ותקיפה - כזו שלא נרתעת מלהפעיל לחץ, כפייה, ואף "מכות" ורדייה במקל במובן ההלכתי, כדי לעורר אותנו מתרדמתנו.

מצינו בתורה ובדברי חז"ל שסידר המלכות והדיינות בישראל כולל בחובו את כוח הכפייה: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", הקב"ה בעצמו נהג כך עימנו במתן תורה, כמאמר חז"ל (שבת פח ע"א): "כפה עליהם הר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם", אם בקבלת התורה - שזה תכלית הבריאה - הוצרך הקב"ה לכפות עלינו ולנהוג עימנו בתקיפות, על אחת כמה וכמה בבניין בית המקדש, שדורש עמל, ממון וטריחה גדולה.

כך גדולי האומה שלנו ומלכיהם הבינו כי ללא יד חזקה, וללא משמעת וללא כפייה, העם לא יירתם למלאכת בניית בית המקדש, הנהגת אבותינו לא הייתה הנהגה של מה יגידו עלי, או מה נעשה אם כולם שותקים... אלא הנהגה של אמת שמכריחה את הכלל להתעלות ולהשתתף בבניית ביהמ"ק.

ואין ספק שבנושא זה לבנות ביהמ"ק בימינו - יש לו הרבה מתנגדים, אך דע לך! שרוב אלו המתנגדים לא למדו סוגיה זו כלל וכלל, ובעוה"ז לא דבר אמיתי יש עלי מלחמות, וכמו מרן הגר"ע זצוק"ל בגלל האמת שבו קמו עליו הרבה מתנגדים אשר לא ידעו ולא יבינו בין ימינם לשמאלם, וכבר ידע זאת הקב"ה וקבע לנו בתורתו, רק חזק ואמץ מאוד לשמור ולעשות ככל התורה, וכן היה בימי בית ראשון שהיה צריך הרבה כח בשביל המתנגדים, כדכתיב "ויאמר דוד לשלמה בנו - חזק ואמץ, ועשה אל תירא ואל תחת... עד לכלות כל מלאכת עבודת בית ה'" (דברי הימים א. כ"ח פ"ח), וכן היה בימי בית שני "כה אמר ה' צבאות תחזקנה ידכם... ביום יסד בית ה' צבאות ההיכל להבנות... אל תראו, תחזקנה ידכם" (זכריה ח' ט'), וההיסטוריה חוזרת על עצמה גם בזה"ז שכל אחד צריך הרבה כוחות לומר את האמת, וכפי שדיברנו עם הרבה ח"ח גדולים שאמרו לנו זאת שהם לא רוצים להיות לבד שמביעים דעתם.

ואף דוד המלך התכונן לכפות על העם שישתתפו בתרומות לבנין ביהמ"ק, וכך אמר: בסוטה (מ' ע"א) על הפסוק: 'ויקם דוד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית ה' ולהרום רגלי אלקינו

לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר בית ה' (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מנתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

למען הספר

הר' דניאל הי"ו סיפור בענייני המקדש

כשאבא לוקח זה כדי לתת משהו טוב יותר

בידיים רוטטות פתחה הילדה את הקופסה, ועיניה נפערו בתדהמה: בתוכה נחה שרשרת זהה לחלוטין לשרשרת האהובה עליה – אך עשויה מזהב טהור, מבריקה ומלאה הוד. "השרשרת הזו חיתכה לך כאן מהיום הראשון שבו ביקשתי ממך לוותר על הפלסטיק", לחש האב באהבה. "רק חיתכתי שתהיי מוכנה לשחרר את הישן כדי שתוכלי לקבל את מה שבאמת מגיע לך."

הילדה פתחה את פיה בחכמה ואמרה לאביה: "אבא, למדתי ממך לקח עצום לחיים. כשאבא לוקח משהו – זה רק כדי לתת במקומו משהו הרבה יותר טוב."

מוסר ההשכל

הננו עומדים בפתחו של חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות. בימים אלו הקב"ה קרוב אלינו מתמיד, אך במה מתבטאת הקירבה לה? כדי לענות על שאלה זו, הבה נתבונן במזמור אותו נוהגים ישראל קדושים לומר בימי חודש אלול (תהילים, כז, ד) "שיבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקד בהיכלו". כדי להתקרב אל ה' צריך להתקרב לבית המקדש, למקום השראת שכינתו ולכן את "שובה ישראל" אותה ההפטרה שבה מנחמים את ישראל ביום ט' באב יום חורבן המקדש, היא ההפטרה שקוראים בשבת לפני יום הכיפורים, כי עיקר התשובה היא התשובה למקדש, וזכון, זה לא קל זה דורש מאמץ, אך בוא נזכור שכשהקב"ה מבקש משהו, אז הוא נותן בתמורה משהו טוב יותר.

יום אחד יצא אב עם בתו הקטנה לחנות צעצועים. ביציאה מהחנות עמדה מכונת הפתעות צבעונית. הבת הביטה בה בעיניים נוצצות וביקשה מהאב רשות לנסות. האב שלף מטבע של חמישה שקלים, והילדה סובבה את הידית בציפייה. מתוך המכונה התגלגל כדור פלסטיק קטן, ובתוכו המציאה: שרשרת פלסטיק צבועה בצבע זהב בוהק.

הילדה התאהבה בשרשרת בו ברגע. היא ענדה אותה על צווארה ולא הסכימה להוריד אותה לרגע – בבית, בגן, ואפילו במיטה.

כעבור מספר חודשים, כדרך של סגסוגות פלסטיק זולות, החל הצבע הבהיר לדהות ולהתקלף. השרשרת כבר איבדה את חנה והפכה לדהויה ומקולפת. האב, שראה את בתו הולכת עם שרשרת שאינה לפי כבודה, פנה אליה בעדינות: "בתי, אולי הגיע הזמן להוריד את השרשרת הזו?"

הילדה הביטה בו בעיניים דומעות ואמרה: אבא, אני אוהבת אותך מאוד ורוצה לעשות את מה שאתה מבקש, אבל זה ממש קשה לי... אני כל כך קשורה אליה. אם כך, חיוך חם פשט על פניו של האב, "נחכה עד שתהיי שלמה עם זה."

מדי לילה, כמנהגם, ישב האב לצד מיטתה. הם קראו יחד קריאת שמע, הוא סיפר לה סיפור מתוך, ולפני שנפרדו בברכת "לילה טוב", היה שואל אותה בעדינות אם היא מוכנה כבר לוותר על השרשרת. מדי לילה השיבה בסירוב עם נימה של עצב – היא עוד לא הייתה מסוגלת להיפרד.

והנה, בלילה אחד, עוד לפני שהספיק האב להעלות את הנושא, הסירה הילדה את השרשרת הדהויה מצווארה, הושיטה אותה לאביה ואמרה: "אבא, אמנם זה עדיין קשה לי, אבל אתה אבא כל כך טוב. יותר מכל דבר אחר, אני רוצה לעשות את מה שאתה מבקש". חיוך רחב של אושר נפרש על פניו של האב. בידו אחת קיבל ממנה את שרשרת הפלסטיק, ובידו השנייה שלף מכיסו קופסת קטיפה יוקרתית והגיש לה אותה.

עלייתי ונושעתי

מאת הר' אליהו הי"ו

סיפור מדהים שקרה איתי לאחרונה ממש, יש אברך יקר שעושה איתי חסד גדול ועשה בשבילי לכבוד ה' דברים רבים לסייע בהפצת האור של הר בית ה', יום אחד עשינו חישוב בערך כמה היה שווה הסייע שנתן לי, יצא לנו כ-6.100 ש"ח, אמרתי לו שאני אתפלל לה' בהר הבית שה' ייתן לו במתנה את הסכום הזה, ולא כשכר על מה שעשה איתי, אלא על מנת שידע ויראה כמה ה' אוהב את מה שעשה בשבילו. והוספתי שאני לא יודע איך ה' ייתן לו, אולי ע"י שיחסוך לו בהוצאות, אולי בתוספות שלא רגיל וכדו', אבל מה שודאי הוא, שזה צריך שיהיה כסף שלא היה אמור לקבל אותו, תקופה אחרי שהתפללתי אמרו לו מהעבודה של אשתו שיש איזה טופס שאפשר למלא ואולי יקבלו משהו, והוא מילא אותו ולא תלה תקוות, אחרי כמה ימים רואה שנכנס מענק של 6.000 ש"ח בדרך ה' שראינו בקבלת התפילה.

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרז וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' רבני ברק. ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרע"ק ולהבדיל לנ"ל... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

חכמי ישראל והפוסקים הם ילדים?

הר' עובדיה י' הי"ד

מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון
להשתתפות בהוצאות הספרים ולהקדיש לע"ז או הצלחה
יש לפנות למייל שבתחתית העמוד הקודם

המעפילים לעלות להר הבית לבנות את ביהמ"ק???

לאחרונה יש מודעות "אבל" מאת כמה אנשים שרחוקים מתורה ומצוות, רחוקים מידיעת דברי רבותינו בעניין עליה להר הבית ובנין ביהמ"ק, ולא רק שאינם יודעים מה כתבו גדולי הפוסקים, אלא אפי' לא בודקים, ואת חוסר הידיעה שלהם הם גם מפרסמים ברבים ע"י מודעות, ושם הם הביאו מה שכתוב בתוספתא: "אם יאמרו לך ילדים בנה ביהמ"ק אל תשמע להם, אם יאמרו לך זקנים סתור בית המקדש שמע להם..." דברי התוספתא בלשון כל כך ברורה שלא להקשיב לילדים, אבל השאלה למי היא מדברת על הילדים שלך בבית או על חכמי ישראל?? ויוצא שאותם כותבי המודעות טוענים שכל מי שאומר לבנות את ביהמ"ק הוא ילד, אבל כעת נעבור לחלק מ"הילדים" שאומרים לבנות בית המקדש עכשיו בימינו, מלבד הראשונים, רש"י בכמה מקומות (רש"י בקהלת פ"ה פ"ט. רש"י בכתובות ה' ע"א), והרמב"ם (פ"א ה' בית הבחירה), וכן המגנת חינוך (מצוה צה) והתפא"י (הקדמתו למס' מדות) ערוך לגר (סוכה מא) ר' צדוק הכהן מלובלין (ספר הזכרונות מצות עשה שילוח טמאים עמ' קו) שפת אמת (פ' תרומה תר"מ ותר"צ) הגרי"מ טיקוצ'נסקי (עיר הקודש והמקדש ריש ח"ה) הגרי"ש אלישיב (קובץ חשבות ח"ה תא"ח ס" כ'), הרב נבנצאל ועוד הרבה פוסקים, כל אלו הם מעט מאוד מאוד ממה שהבאנו בספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון פרק א-ג, ובקיצור לפי כותבי המודעות כל אלו הפוסקים הם ילדים! אבל מי שמעט חכמה יש בו שיחשוב לכך האם אסור לשמוע לגדולי הפוסקים אלו, כי אם להם לא נשמע אז למי נשמע?? תכף נתחיל 'סליחות' ומי שחושב שכל הפוסקים הללו שאומרים לבנות את ביהמ"ק - הם לא מעניינים אותו, או שהם ילדים ח"ו, שיקדים את הוידי של יוה"כ ויכוין טוב ויאמר:

"מאסנו בבית המקדש" וכדאי לחשוב מעט ולעיין בדברי הפוסקים לפני שאתה מפרסם בחוץ...

למען הסדר ספק

אם יש לך שאלות בכל ענייני עליה להר הבית ובנין בית המקדש בימינו וכדו'. חייג עכשיו ואל תשאיר ספיקות בלבך: 054-8406387 / 058-3229745

"זאת התורה לא תהא מחלפת" - כך

אנו מצהירים בעיקרי האמונה, מתוך הכרה כי קדושת התורה, שפת הקודש ומושגיה הן נצחיות ואינן כפופות לתמורות הזמן והאופנה. ואולם, בשובו של עם ישראל לארצו ובתהליך תחיית השפה העברית, התרחש תהליך שמושגים נשגבים מעולם המקדש, הקודש והעבודה הרוחנית, שאפתה אותם הילה של קדושה עילאית, נלקחו לחולין, ופשוט במקום דברי הקדושה שבמקדש מצאו תחליף: במקום פיס שערכו הכהנים במקדש, יש תחליף לפיס של כסף, ובמקום "משכן" שבו שורה השכינה ויש רק שלום, מצאו תחליף להבדיל בין הטמא לטהור וקיבלנו "משכן הכנסת" מקום של ויכוחים ומאבקים, במקום ההיכל שבו עמדו השלחן והמנורה ועבודת כהנים, הביאו לנו היכל תרבות והספורט,

ובמקום מנורה טהורה קיבלנו מנורה בכל בית, במקום שירת הלוויים מצאנו שירת המונים והופעות לאלפים, ויש שגם אומרים שקודש הקודשים נמצא באומן... ובמקום קלפי לגורלות ביוה"כ קיבלנו קלפי בבחירות שאותו אנחנו פוקדים כמעט מידי שנה ולפעמים יותר, ולכן בקיצור מצאנו תחליף לכל ענייני המקדש, אבל שימוש זה צריך ללמדנו ש"זאת התורה לא תהא מוחלפת" ואסור לנו למצוא תחליף לעבודת ה', ולהזדוץ להקים את המצוות הנטושות כמעט אלפי שנים, כי שובנו לארץ זה לא רק לטייל וללכת להופעות וטיולים, אלא אולי גם "קצת" לקיים מצוות אלו, ואם כל אחד יבנה על אחרים שיעשו את העבודה בשבילו שום דבר לא יזוז, ואם אתה תתעורר בעצמך תראה לאט לאט שכולם אחרים, בראש השנה תכף נאמר כולנו "שנהיה לראש ולא לזנב" עלינו להיות ראש במצוות, ולא זנב שנגרר אחרים יעשו... אז אני יבוא...

הזדמנות אחרונה זכות עצומה ואזנה שונת בהפצת התורה והאמת

הספר שיחזיר את הר הבית לכל בית מוכן להדפסה, אך חסר לנו את הצעד האחרון כדי להוציא לאור, תרומה אחת שלך מכניסה אותך כשותף ניצחי לבנין המקדש והר הבית, אנחנו חייבים כמה צדיקים שמחפשים זכות עצומה שלא תהזור, להשלים את הסכום שחסר ע"מ להדפיס את

הספר! הספר מקיף ומברר את חובת בנין ביהמ"ק בימינו, העליה להר הבית, ומקום המקדש המדויק, הספר מעניק תשובות לכל השאלות, החששות, והספיקות בדורנו. משולב במאות תמונות חדשות ונדירות בכל הנושא הר

הבית והמקדש. לתרומות ניתן להתקשר לפלפון או למייל: a0583229745@gmail.com

לקבלת העלוני, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com